

Družinsko molitveno bogoslužje

2. velikonočna nedelja – bela nedelja in nedelja Božjega usmiljenja

MOŽNOST I

PRIPRAVA

- Družina se zbere za mizo oziroma v svojem molitvenem kotičku.
- Pripravi vse za molitev: Sveto pismo, svečo, če ima, lahko prinese tudi podobo Usmiljenega Jezusa.
- Razdelimo vloge: voditelj bogoslužja, bralec 1 in bralec 2.

POTEK

Bralec 1

Danes praznujemo drugo nedeljo po veliki noči. Včasih so jo imenovali »bela«, ker so tisti, ki so bili krščeni na veliko soboto, cel teden nosili bela oblačila, ki so jih pri krstu dobili v znamenje očiščenih duš in novega Božjega življenja. Dobljena bela oblačila so na ta dan slekli in prevzeli določene obveznosti v skupnosti: nekateri so postali pevci, drugi bralci, tretji ministranti, drugi so skrbeli za uboge in podobno.

Bralec 2

Nedeljo Božjega usmiljenja je razglasil sv. Janez Pavel II. in tako želel poudariti pomen bele nedelje. V navdih mu je bila tudi sv. Favstina Kowalska s svojimi zasebnimi razodetji. V svoj dnevnik je zapisala Jezusove besede:

Bralec 1

»Hči moja, govori vsemu svetu o mojem neizmernem usmiljenju. Hočem, da je praznik Božjega usmiljenja zatočišče vseh duš, pribežališče vseh grešnikov. Ta dan bom razodel polnost svojega usmiljenja. Kdor bo ta dan opravil sveto spoved in prejel obhajilo, bo dobil popolno odpuščanje grehov in kazni za grehe. Naj se nihče ne boji priti k meni, čeprav so njegovi grehi še tako veliki. Hočem, da praznik mojega usmiljenja slovesno obhajate prvo nedeljo po veliki noči.«

Voditelj

Ker danes ne moremo k sveti spovedi, niti ne moremo prejeti pravega svetega obhajila, bomo skupaj zmolili vzklike Božjega usmiljenja in prejeli duhovno obhajilo. Začnimo v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Vsi

Amen.

Voditelj moli vzklike, vsi odgovarjamo: Jezus, vate zaupam.

Voditelj,
odgovarjamo vsi

Božje usmiljenje, nedoumljiva skrivnost Presvete Trojice,
zaupamo vate!

Božje usmiljenje, izraz njegove največje moči

Božje usmiljenje, ki si se razodelo v stvarjenju nebeških duhov

Božje usmiljenje, ki si nas iz nič poklicalo v življenje

Božje usmiljenje, ki obsegaš ves svet

Božje usmiljenje, ki nam daješ nesmrtno življenje

Božje usmiljenje, ki nas varuješ zasluženih kazni

Božje usmiljenje, ki nas rešuješ bede greha

Božje usmiljenje, ki nam v Besedi, ki je postala človek, daješ
opravičenje

Božje usmiljenje, ki se na nas izlivaš iz Kristusovih ran

Božje usmiljenje, ki izviraš iz Presvetega Srca Jezusovega

Božje usmiljenje, ki si nam dalo Presveto Devico Marijo za
Mater usmiljenja

Božje usmiljenje, navzoče v postavitvi Cerkvi, ki obsega vesoljni
svet

Božje usmiljenje, navzoče v postavitvi in delitvi svetih
zakramentov

Božje usmiljenje, neomejeno v zakramentu krsta in pokore

Božje usmiljenje, neizmerno v zakramentu evharistije in
duhovništva

Božje usmiljenje, ki si nas poklicalo k sveti veri

Božje usmiljenje, v spreobrnjenju grešnikov

Božje usmiljenje, ki posvečuješ pravične

Božje usmiljenje, ki k popolnosti vodiš svete

Božje usmiljenje, studenec bolnim in trpečim

Božje usmiljenje, tolažba in blagor vsem, ki so skesanega srca

Božje usmiljenje, upanje tistim, ki obupavajo

Božje usmiljenje, ki vedno in povsod spremljaš vse ljudi

Božje usmiljenje, ki nas napolnjuješ z milostjo

Božje usmiljenje, mir umirajočim

Božje usmiljenje, ki nas varuješ peklenškega ognja

Božje usmiljenje, ki lajšaš trpljenje dušam v vicah

Božje usmiljenje, ti veselje in neizmerna radost vseh svetih

Božje usmiljenje, neskončno v vseh skrivnostih vere
Božje usmiljenje, neizčrpni vir čudežev

Molimo.

O Bog, tvoje usmiljenje je neskončno, tvoja milost neizčrpna. Milostno poglej na nas, pomnoži v nas delo svojega usmiljenja, da ne bomo obupali tudi v največjih preizkušnjah, temveč bomo bolj zaupali v Božjo voljo, ljubezen in usmiljenje. – Po našem Gospodu Jezusu Kristusu, Kralju usmiljenja, ki s teboj in s Svetim Duhom izkazuje usmiljenje vekomaj.

Vsi

Amen.

Po vzklikih se pogovorimo ob vprašanjih:

- Kdaj in komu lahko zaupamo?

- Katerega od vzklikov se spomnimo in kaj nam pomeni?

Voditelj

Pripravimo se sedaj na duhovno obhajilo. Molimo skupaj:

Vsi

Moj Jezus, verjamem, da si cel v sveti hostiji. Imam te rad in želel bi te prejeti v svoje srce. Ker te ne morem prejeti v zakramentu, pridi vsaj v duhovni obliki v moje srce. Sprejemam te, objemam te in združujem se s teboj. Ne dovoli, da bi me karkoli ločilo od tebe.

Po kratki tišini, ko vsak v svojem srcu pozdravi Jezusa, zapojemo alelujo ali katero od veselih, velikonočnih pesmi, ki jih imamo radi.

MOŽNOST 2

PRIPRAVA

- Družina se zbere za mizo oziroma v svojem molitvenem kotičku.
- Pripravi vse za molitev: Sveto pismo, svečo, križ ali katero od svetih podob.
- Razdelimo vloge: voditelj bogoslužja, bralec 1 in bralec 2.

POTEK

Voditelj

Danes praznujemo drugo nedeljo po veliki noči. Včasih so jo imenovali »bela«, ker so tisti, ki so bili krščeni na veliko soboto, cel teden nosili bela oblačila, ki so jih pri krstu dobili v znamenje očiščenih duš in novega Božjega življenja. Dobljena bela oblačila so na ta dan slekli in prevzeli določene obveznosti v skupnosti: nekateri so postali pevci, drugi bralci, tretji ministranti, drugi so skrbeli za uboge in podobno.

Praznujemo pa tudi nedeljo Božjega usmiljenja, ki jo je razglasil sveti papež Janez Pavel II. S tem je želel poudariti, da ne bi mogli priti v nebesa, če bi se zanašali samo na svoja dobra dela. Bog je tisti, ki je usmiljen in je poslal na svet svojega Sina, da bi nas s svojim življenjem, trpljenjem, smrtjo in vstajenjem odrešil.

Začnimo naše nedeljsko molitveno bogoslužje v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Bralec 1

Amen.

Ko je Jezus izbral svoje učence, jih je izbral 12. Njihova imena so: (skušamo se spomniti vseh 12 imen – lahko si pomagamo s svetopisemskim odlomkom: Mt 10,2–3.

Voditelj

Tomažu, ki ga Sveto pismo imenuje tudi Dvojček, ljudje radi rečemo tudi »neverni Tomaž«. Zakaj je tako, bomo slišali v današnjem evangeliju. Prisluhnimo mu.

Bralec 2

Pod noč tistega dne, prvega v tednu, ko so bila vrata tam, kjer so se učenci zadrževali, iz strahu pred Judi zaklenjena, je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda. Tedaj jim je Jezus spet rekel: »Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam.« In ko je to izrekel, je dihnil vanje in jim dejal: »Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani.« Tomaža, enega izmed dvanajstérih, ki se je imenoval Dvojček, pa ni bilo med njimi, ko je prišel Jezus. Drugi učenci so mu torej pripovedovali: »Gospoda smo videli.« On pa jim je rekel: »Če ne vidim na njegovih rokah rane od žebeljev in ne vtaknem prsta v rane od žebeljev in ne položim roke v njegovo stran, nikakor ne bom veroval.«

Čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri in Tomaž z njimi. Jezus je prišel pri zaprtih vratih, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« Potem je rekel Tomažu: »Polôži svoj prst sèm in poglej moje roke! Daj svojo roko in jo polôži v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren.« Tomaž mu je odgovóril in rekel: »Moj Gospod in moj Bog!« Jezus mu je rekel: »Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa verujejo!«

Jezus je vpríčo svojih učencev stóril še veliko drugih znamenj, ki niso zapisana v tej knjigi; ta pa so zapisana, da bi vi verovali, da je Jezus Mesija, Božji Sin, in da bi s tem, da vérujete, imeli življenje v njegovem imenu.

Voditelj

Sedaj nekaj časa premišljujmo in skušajmo ugotoviti, zakaj Tomažu pravijo nekateri »neverni Tomaž« in ali imajo prav.

Po kratki tišini se pogovorimo ob vprašanjih:

- Kaj smo slišali v današnjem evangeliju?
- Kako se je vedel Tomaž?
- V čem lahko Tomaževa nevera pomaga nam, da lažje verujemo?
- Kaj pomeni stavek: »Blagor tistim, ki niso videli, pa verujejo«?
- Kako lahko drugim pokažemo, da verujemo v Jezusa?

Voditelj

Molimo danes skupaj Oče naš za vse, ki verujejo v Jezusa, in tudi za tiste, ki jim Jezus ne pomeni veliko. Molimo tudi za nas, da bi vedno znali živeti tako, kot je živel Jezus.

Vsi

Oče naš ...

Voditelj

Pripravimo se na prejem duhovnega obhajila. *Kratka tišina.* Skupaj molimo:

Vsi

Pri tvojih nogah, moj Jezus, sedim in ti darujem svoje srce. Vem, da je majhno in da ne zna zares verovati, da si Bog. Ampak želim te častiti v presvetem Zakramentu. Želim si, da bi te lahko zares prejel v srce, ker pa mi to ni mogoče, te prosim, pridi vame po svojem Svetem Duhu. Pridi k meni, Jezus, da bom jaz lahko prišel k tebi. Naj tvoja ljubezen razplamti moje srce, da bom z veseljem in navdušenjem pričeval za tvoje vstajenje. Verujem vate, upam vate, ljubim te nad vse, moj Jezus. Amen.

Kratka tišina

Voditelj

Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu,

Vsi

kakor je bilo v začetku, tako sedaj in vekomaj. Amen.

Zapojemo Alelujo ali katero od velikonočnih pesmi.

MIR VAM BODI!

Nagovor ob 2. velikonočni – beli nedelji (A), prazniku Božjega usmiljenja
Apd 2,42-47; Ps 117; 1 Pt 1,3-9; Jn 20,19-31

Pripravil: dr. Marjan Turnšek, predsednik SKU

Mir vam bodi!

Tako lepo zveni Jezusov pozdrav po vstajenju, da sem ga moral uporabiti, da vas pozdravim. Današnji evangelij o Jezusovem prikazanju učencem za zaprtimi vrati na veliko noč in čez osem dni nas postavlja pred zanimivo situacijo. Učenci zaprti v »gornjo izbo«, Jezusov grob pa odprt in prazen. Strah in zapahnjena vrata. Učence je strah pred tem, kar je zunaj: bojijo se smrti, bojijo se poraza, nerazumevanja; bojijo se odkriti, da so njihovi projekti in pričakovanja propadla. Najdemo kaj podobnosti z nami? Smo se zamajali v svoji veri v velike sposobnosti človeštva, v malikovanje vsemogočne znanosti; se je omajalo predrzno zaupanje v vsemogočnost človeka in njegovo nepremagljivost? Ali ni vse samo prevara in polomija, če je mali virus uspel ves svet tako zaustaviti in nas zapreti za domača »vrata«?

Morda se še najbolj skrivamo pred dejstvom, da ni šlo vse dobro – ne doma, ne v gospodarstvu, ne v politiki, niti v Cerkvi – in da bo treba urediti mali in veliki svet na novo.

Strah je pogosto kamen, ki zapira grob našega življenja: z njim se zapremo, ko ni tako, kot bi radi, ko smo razočarani, ko se bojimo resničnosti ... Tudi trenutne razmere so nas zaprle v ozke prostore bivanja, normalnost se kar noče in noče vrniti ... In če izgubimo še upanje, se bodo naša stanovanja in hiše res spremenile v zaprte grobove. Praznik velike noči je bil in tudi letos je oznanil, da je bil kamen res odvaljen od groba, a naše »hiše« ostajajo še kar zaprte; karantene, izolacije in omejitve dela ter gibanja še kar ostajajo.

Kristjani spet živimo neke vrste paradoks kot prva skupnost učencev, ki ga je mogoče premagati le tako, da odpremo vrata srca upanju.

Med našim sedanjim občutjem in doživljanjem učencev takrat je kar nekaj podobnosti. Največja je v tem, da nas Jezus ni in nas ne bo pustil same, ampak vstopa v prostorja naših strahov, da bi osvobodil naša življenja težkih kamnov. Kljub zaklenjenim vratom Jezus ne odneha, razočaranje učencev ga ne zadrži: vstopa kar skozi zaprta vrata, ki so podobna vratom našega srca, kadar so zaprta za upanje. *Prvi Jezusov dar skupnosti je mir.*

Tudi mi v sedanjih situacijah še kako potrebujemo mir, da bi bili sposobni prinašati odpuščanje v ranjene odnose, ki so se v teh dneh morda še bolj ranili, v družinske in družbene konflikte, ki so nastali. Koliko nemira je po medijih, forumih, socialnih omrežjih ... še posebej potrebujemo dar miru tam, kjer ne vidimo več upanja za prihodnost. Svoj jutri bomo sposobni prav organizirati šele, ko bomo prejeli mir Vstalega. Lahko ga prejmemo tudi zdajle: le povabimo Vstalega, četudi še ne moremo odpreti vrat, saj vstopa tudi skozi zaprta.

Ujetim v strahove je težko verjeti, da Kristus lahko spremeni dogajanje. Težka doživljanja preženejo tolažbo in odprejo prostor razočaranju, celo brezupu. Ko je na preizkušnji zaupanje, ko nas stvarnost razočara, ko se počutimo prevarane, je zelo težko upati. Ne zgodi se takoj. Zato Kristus nadaljuje svoje obiske na najrazličnejše načine.

Še eno podobnost lahko izluščimo iz evangeljskega odlomka. Izvemo namreč, da so bila vrata osem dni po Jezusovem obisku še kar zaprta. Izkušnja srečanja z Vstalim ni avtomatsko spremenila življenja. Ne prvih učencev ne našega. Koliko velikih noči smo že praznovali!? Koliko obhajil smo že prejeli!? Povprečna tradicionalna vera se prepozna v Tomaževi neveri, ki rodi sumničavega človeka. A, glejte, Tomaž se obnaša povsem normalno. Kako bi mogel verjeti, kar so drugi pripovedovali, če je videl, da so kljub temu, da so srečali Vstalega, ostali za zaklenjenimi vrati? Nič se ni spremenilo. Tomaž ne more verjeti, ker vidi še naprej skupnost, ki jo je strah in tiči za zaklenjenimi vrati.

Si upamo potegniti vzporednico z nami?

*Ali način, kako kristjani živimo, pomaga drugim verovati
v živo navzočnost Kristusa?*

Če nas še naprej obvladuje strah, obupavanje, če nam ne uspe ohranjati miru v srcu v težkih situacijah, kako naj potem mislimo, da bo svet veroval v Jezusovo vstajenje?

Da je danes res veliko »nevernih Tomažev«, ki ne morejo verovati, je odgovorna tudi skupnost kristjanov, ker naše življenje ne pričuje o tem, kar oznanjamo. Tomaž pomeni »Dvojček« – »Dvojni«. Je »Dvojni«, je nedosleden: malo v skupnosti, malo pa zunaj nje. V svoji drži ni dosleden. Izraža nevero »ne bom veroval«, nato pa čudovito izpove vero »Moj Gospod in moj Bog!«. A Tomaž je tudi »Dvojček« – naš. Zato smo mu tako podobni: v njem prepoznamo vso svojo nedoslednost, svojo nejasnost in svojo težavo verovati, kdaj pa tudi nepričakovano izpoved vere.

Skupaj s prvo skupnostjo smo poklicani dojeti, da trpljenje ni bilo nekoristno, ampak je del naše poti odrešenja.

Je del izkazovanja bližine Božjega usmiljenja do vseh grešnikov. Jezus ne skriva svojih ran. Po njih ga prepoznajo, da je res On. Jezus je Obličje Očetovega usmiljenja prav zato, ker je šel za nas skozi bolečino in smrt. Trpljenja z vstajenjem ni spravil v predal, ni želel pozabiti nanj, ampak pokazati, kaj je postal prav po poti trpljenja iz ljubezni.

Tudi mi smo, kar danes smo, postali tudi po naših ranah, ranjenostih. Velika noč nas je znova spomnila, da se tudi naše novo življenje rodi iz bolečine. Zato smo tudi v trenutni bolečini gotovi, da ni nekoristna, ampak nam bo dala moč odvaliti kamen strahu, ki teži naša razbita življenja. Če le sprejmemo z vero Vstalega, ki prihaja tudi za nas skozi zaprta vrata in ne kljub epidemiji, ampak tudi v njej.

Nedeljsko srečanje ob Božji besedi in duhovnem obhajilu lahko sklenete ali nadaljujete s pogovorom o tem, koliko uspe vsak ohranjati upanje v tem času tolikih izolacij, »zaprtih vrat«. In morda še bolj o tem, koliko vaše pričevanje z življenjem pomaga drugim verovati v Jezusovo vstajenje. Odgovarjajte si na preprosto vprašanje: V čem kot kristjan v tej situaciji živim drugače od tistih, ki ne verujejo v Kristusa?

